

Sygn. akt IV U 583/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2018 r. w S.

odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 lipca 2017 r. Nr (...)

w sprawie B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 583/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.07.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił B. S. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona B. S., która wносиła o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. Do odwołania załączyła dokumentację medyczną dotyczącą leczenia psychiatrycznego. Ponadto wskazała, że odczuła dolegliwości spowodowane chorobami współistniejącymi takimi jak bóle stawów rąk i kręgosłupa, astma i nadciśnienie.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona B. S., urodzona (...), była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.05.2017 r. Przed upływem okresu, na które przyznane było prawo do tego świadczenia, złożyła ona wniosek o przyznanie prawa do renty na dalszy okres. W toku postępowania orzeczniczego, Lekarz Orzecznik ZUS nie stwierdził u niej niezdolności

do pracy (k. 193 a. r.). Od orzeczenia tego ubezpieczona złożyła sprzeciw. Komisja Lekarska ZUS rozpoznała u B. S. następujące schorzenia: zaburzenia schizoafektywne w okresie remisji, nadciśnienie tętnicze stabilne na leczeniu farmakologicznym, astmę oskrzelową w wywiadzie i zmiany zwyrodnieniowe stawów rąk początkowe (k. 27-28 a. l.). W ocenie Komisji Lekarskiej ZUS, naruszona sprawność organizmu nie powoduje u ubezpieczonej niezdolności do pracy. Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 19.07.2017 r. (k. 196 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatry, psychologa, kardiologa, pulmonologa i ortopedy (opinie k. 24 i 25-26 a. s.). Biegli wymienionych specjalności zdiagnozowali u opiniowanej następujące schorzenia: nadciśnienie tętnicze, astmę oskrzelową przewlekłą dobrze kontrolowaną, brak istotnego organicznego uszkodzenia CUN, cechy osobowości niedojrzałej, przebyty w przeszłości epizod psychotyczny w 2002 r., zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane w wywiadzie, okresową nieomogę bólową kręgosłupa i mononeuropatię kończyn górnych w trakcie diagnostyki. W ocenie biegłych, schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy ubezpieczonej. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali m. in., iż nadciśnienie tętnicze, nie upośledzenia układu krążenia jak również schorzenie w postaci astmy oskrzelowej jest dobrze kontrolowane lekami jakkolwiek wymaga dalszego leczenia w poradni pulmonologicznej. Odnośnie schorzeń psychiatrycznych, biegli stwierdzili, iż obecnie ubezpieczona leczy się w PZP w G. z dobrym skutkiem. Jej nastrój jest wyrównany. Pracuje w dalszym ciągu jako sprzątaczką, a po pracy wykonuje czynności domowe, m. in. opiekuje się chorym mężem. W zakresie schorzeń ortopedycznych, nie stwierdzono patologii w układzie ruchu, chód jest wydolny i symetryczny, obie dłonie z prawidłową siłą mięśniową i funkcją manualno-czynnościową. Ubezpieczona nie zgadzała się z opinią biegłych w części psychiatryczno-psychologicznej. Argumenty swoje przedstawiła w piśmie procesowym (k. 36-37 a. s.), a także na rozprawie (k. 41 a. s.). Twierdziła, że ma problemy z pamięcią, nie nadaje się do pracy przy maszynie. Ponadto boi się utraty statusu rencisty, gdyż to pociągnie dla niej ujemnie skutki w obecnie wykonywanej pracy. B. S. nie zgłaszała wniosków dowodowych.

W ocenie Sądu Okręgowego, opinia biegłych lekarzy jest obiektywnym dowodem aktualnego stanu ubezpieczonej. Każdy z biegłych w uzasadnieniu opinii dokonał oceny stopnia nasilenia schorzeń w zakresie swojej specjalności i wskazał, że stopień zaawansowania tych schorzeń nie powoduje niezdolności do pracy. Biegli podkreślali konieczność kontynuowania leczenia w warunkach ambulatoryjnych i systematycznego przyjmowania leków. Zdaniem Sądu, opinia ta jest przekonująca. Ubezpieczona wniosła zastrzeżenia jedynie do części psychologiczno-psychiatrycznej. Jej argumentacja sprowadzała się do obawy o utratę pracy. Nie kwestionowała natomiast opinii pod względem merytorycznym. Zatem Sąd przyjął, że opinia biegłych zasługuje na podzielenie. W związku z tym, Sąd uznał, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887). Brak tej przesłanki skutkuje tym, iż B. S. nie spełnia jednego z trzech warunków do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określonych w art. 57 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Z tych względów, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ par. 1 kpc orzekł jak w sentencji.